

REKOMENDACIJOS MIGRANTŲ SIOCEOEKONOMINĖS ĮTRAUKTIES LIETUVOJE SKATINIMUI

Didėjant nereguliarios migracijos mastui dėl tokių priežasčių kaip karas, stichinės nelaimės ir epidemijos bei bėgimas nuo politinio persekiojimo diktatūrinėse šalyse kaip, pavyzdžiui, Rusija ir Baltarusija, migracijos politikos ir migrantų įtraukties problematika tapo itin svarbia visoje Europoje. Lietuva, būdama prie išorinių Europos Sąjungos sienų, yra valstybė, kurioje būtina užtikrinti efektyvios ir žmogaus teises bei tarptautinę ir ES prieglobsčio teisę gerbiančios migracijos ir migrantų įtraukties politikos įgyvendinimą. Atsižvelgdami į Europos Sąjungos migracijos politiką, Lietuvos Respublikoje galiojančius įstatymus, reglamentuojančius užsieniečių teisinę padėtį Lietuvoje, mokslinės literatūros apie migracijos politiką tyrimus bei gerąją kitų šalių praktiką, pateikiame rekomendacijas, kuriomis siekiame padėti gerinti migrantų socioekonominės įtraukties politiką ir praktiką Lietuvoje.

REKOMENDACIJOS:

1. Vykdyti aktyvią faktais grįstą viešąją komunikaciją migracijos tema, pabrėžiant ilgalaikę socioekonominę migracijos ir tarptautinio bendradarbiavimo naudą, taip skatinant visuomenės įsitraukimą ir informuotumą apie teigiamą migracijos poveikį valstybei ir visuomenei.
2. Platinti informaciją įvairiomis kalbomis apie migrantų turimas teises ir galimybes Lietuvoje: kalbų kursus, sveikatos priežiūros paslaugas, ugdymo programas, įsidarbinimo galimybes ir kt.
3. Plėtoti migrantų vaikų ugdymo programas, didinti kalbų kursų bei kvalifikacijos kėlimo programų kokybę ir prieinamumą migrantams, individualizuojant mokymosi planus, siūlant lankstesnius mokymosi grafikus, kuriant motyvuojančią ir įtraukią mokymosi aplinką.
4. Reguliariai vykdyti migrantų nuomonės apklausas, kurios, atsižvelgiant į jų poreikius, padėtų geriau suprasti įtraukties procesų spragas ir padėtų nustatyti migracijos politikos tobulinimo sritis.
5. Stiprinti migrantų priėmimo infrastruktūrą ir programas kuriant efektyvias ir ilgalaikes priemones, kurios apimtų humanitarinę pagalbą, socioekonominę įtrauktį, humanišką elgesį su migrantais ir prieglobsčio prašytojais bei ilgalaikę paramą, kad būtų užtikrintas tiek demografinis, tiek ekonominis valstybės vystymasis.
6. Užtikrinti, kad visi nereguliarūs migrantai, prieglobsčio prašytojai ir pabėgėliai turėtų prieigą prie kokybiškų ir laiku suteikiamų sveikatos priežiūros paslaugų.
7. Prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių įtrauktį skatinti suteikiant prieigą prie socialinio būsto ir socialinės paramos programų.

8. Plėtoti socialines programas, kurios padėtų migrantams aktyviau dalyvauti vietos bendruomenės veiklose. Švietimo sistemoje daugiau dėmesio skirti pedagogų ir vaikų įtraukimui į migrantų integracijos procesą.
9. Praplėsti dabartinę migrantų šeimos narių apibrėžtį, suteikiant teisę į šeimos susijungimą ne tik oficialiai susituokusiems ar civilinę sąjungą sudariusiems trečiųjų šalių piliečiams, bet ir partneriams, kurie nenori arba negali įforminti savo santykių. Toks pokytis prisidėtų prie humaniškesnės migracijos sistemos kūrimo ir sumažintų norą nelegaliais būdais patekti į šalį.